

עפ"ת 60759/02/22 - דוד אברמוב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 60759-02-22 אברמוב נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 50119823511

בפני	כבוד השופט עמית יורם צלקובניק
מערער	דוד אברמוב
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

פסק דין

המערער נדון בהיעדר בבית משפט השלום לתעבורה מחוז מרכז (כב' השופטת מ' כהן) בתתע 11500-08-21 ביום 26.10.21 בגין עבירה של שימוש בטלפון נייד בעת נהיגה ביום 10.12.20, והוטל עליו קנס בסך של 2000 ₪.

בבקשה שהוגשה לבית המשפט ביום 27.1.22 לביטול פסק הדין, טען המערער כי לא קיבל הזמנה לדיון, וכי באישור המסירה המצוי בתיק בית המשפט צוינו המילים "לא נדרש", ולא צוין מי מסר את ההזמנה למערער. עוד נטען כי המערער כופר בביצוע העבירה, ולפיכך הגיש בקשה להישפט.

בית המשפט קמא דחה את הבקשה. בהחלטה שניתנה ביום 2.2.22 נקבע כי הבקשה הוגשה באיחור; כי המערער זומן כדין על פי אישור מסירה המצוי בתיק, ומשדבר הדואר "לא נדרש", מוטל על המערער הנטל להראות כי לא קיבל את הדואר מסיבות שאינן תלויות בו; כפירתו של המערער כללית, ולא עולה חשש לעיוות דין, ואף העונש שהוטל "סביר".

בהודעת הערעור מיום 27.2.22 כנגד החלטת בית משפט קמא חוזר ב"כ המערער על הטענות שהעלה בבית משפט קמא.

אין מקום לקבלת הערעור.

אציין, ראשית, כי צודק בית משפט קמא בקביעתו כי הבקשה לביטול פסק הדין, הוגשה באיחור, שכן עולה מתיק בית משפט קמא כי פסק הדין שניתן ביום 26.10.21 הומצא למערער עוד ביום 14.11.21 (הדבקה - לאחר ביקור שלישי), ומשכך הבקשה לביטול מיום 27.1.22 הוגשה מעבר למסגרת הזמן בת 30 הימים הקבועה בסעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, תשמ"ב-1982, בלא שניתנה הסכמה או הסבר. עוד עולה, כי הערעור על פסק הדין עצמו הוגש אף הוא לאחר חלוף תקופת הערעור, בלא שקדמה בקשה להארכת מועד, ודי באלה כדי להביא לדחיית הערעור.

עמוד 1

מעבר לצורך אוסיף, כי על פי תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974 רואים את הזמנה למשפט כאילו הומצאה כדין, גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו 15 ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, **"זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן"**. משלוח ההזמנה בדואר רשום בצורך אישור המסירה, מעלה חזקת מסירה, והמערער לא סיפק כל הסבר לגבי המניעה לקבל את ההזמנה. המערער לא טען כי ערך ברור כלשהו בדואר לצורך ביסוס טענתו כי לא הועברה אליו כל הודעה על שליחת דבר הדואר, ואציין בעניין זה כי באישור המסירה מפורט מועד מסירת ההודעה על דבר הדואר (19.5) ומועד ההחזרה (6.6), ועל המערער הטוען כי לא קיבל את הזימון וכי באישור המסירה חסרים פרטים מהותיים, להסביר כיצד הרישום החסר פגע ביכולתו להוכיח כי לא קיבל את הזימון (רעפ 5356/20 **טחאן נ. מדינת ישראל**, 12.8.2020).

המערער העלה טענת כפירה נטולת הנמקות כנגד העבירה שיוחסה לו; ב"כ המערער טען בעניין זה כי לידי המערער נמסר דוח ריק, שלא ניתן לקרוא בו את פרטי העבירה והוצג בפני על ידי ב"כ המערער, דוח מחוקק פרטים, בלא שניתן הסבר מדוע נאות המערער לקבל דוח "מחוקק" מידי השוטר, ומדוע לא פעל לקבלת העתק קריא של הדוח קודם להגשת הבקשה לבית משפט קמא. מנגד, הציגה המשיבה בפני דוח קריא ומפורט, בו פרט השוטר כיצד נשמר קשר העין עם המערער בעת השימוש בטלפון, וצוין כי המערער נראה **"אוחז בידו הימנית טלפון נייד גובה הנה, ומבטו מופנה למסך הטלפון לסירוגין, לא לפני הכביש..."**. בנסיבות אלה, לא מתקיים חשש להתקיימות עיוות דין.

הערעור נדחה לפיכך.

מזכירות בית המשפט תעביר פסק הדין לידי הצדדים.

ניתן היום, כ"ז ניסן תשפ"ב, 28 אפריל 2022, בהעדר הצדדים.